

1

La circ, în Târgul Moșilor,
Pe gheăța unui răcitor,
Trăia voios și zâmbitor
Un pinguin din Labrador.

— Cum se numea? — Apolodor.
— Și ce făcea? — Cânta la cor.
Deci, nu era nici scamator,
Nici acrobat, nici dansator;
Făcea și el ce-i mai ușor:
Cânta la cor. (Era tenor.)

Grăsuț, curat, atrăgător
În fracul lui strălucitor,
Așa era Apolodor...

2

Dar într-o zi, Apolodor,
 Spre deznădejdea tuturor,
 A spus aşa: — Sunt foarte trist!
 Îmi place viaţa de corist,
 Dar ce să fac? Mi-e dor, mi-e dor
 De fraţii mei din Labrador...
 O, de-aş putea un ceas măcar
 Să stau cu ei pe un gheţar!...

Apoi a plâns Apolodor...

3

Când l-a văzut pisoiul Tiț
Plângând cu hohot și sughiț
I-a spus: — Prietene, aş da
Mustața și codița mea,
Aș da o litră de caimac,
Aș da orice să te împac.
Zău, nu mai plâng! Te implor...

Dar el plângea: — Mi-e dor, mi-e dor
De frații mei din Labrador!...

L

Și-au încercat să-l mai împace
Ariciul, dăruindu-i ace,
Și ursul, cu un pumn de mure
Atunci culese din pădure,
Și iepurele Buză-Lată
Cu fructe dulci și cu salată
(Colegi de-ai lui Apolodor,
Maeștri-cântăreți la cor).

Cămila Suzi, cea mai tristă,
Ofta cu față în batistă,
Ea îi fusese ca o mamă:
Îl învățase prima gamă.

Dar el plângea: — Mi-e dor, mi-e dor
De frații mei din Labrador!...

5

Colegii lui Apolodor
S-au dus atunci la dirijor.

Maestrul Domilasolfa,
În haina lui de catifea,
I-a ascultat și, gânditor,
S-a așezat pe-o canapea
Oftând: — Sărmănuț meu tenor
Se poate prăpădi de dor!
Să plece deci spre Labrador...

Și a plecat Apolodor...